

[Arbejdsministeren]

se. Mindretallet finder, at der af hensyn til de lediges uddannelse må sikres dem et rimeligt eksistensniveau, jf. i øvrigt det til betænkningens optrykte bilag.«

Det er da et synspunkt, men der er ikke nogen ændringsforslag, der flytter udviklingen i den retning, og vi skal bare være enige om at konstatere, at det er et synspunkt, og at de gældende regler skal følges og anvendes. Hvis det er det, der er ment som en markering, så kan jeg oven i købet erklære mig enig deri.

Det næste spørgsmål, jeg vil tage op, drejer sig om ændringsforslag nr. 4, hvor et mindretal, S og SF, indstiller, at stk. 3 i § 23 b skal udformes således, at nævnet skal udarbejde en handlingsplan. Nu kan jeg ikke se, om ændringsforslaget bliver vedtaget, men hvis det bliver vedtaget, vil jeg godt være sikker på, at jeg forstår forslaget sådan, at denne handlingsplan ikke er bindende. Der er ikke tale om, at nævnet skal lave bindende retningslinjer for, hvordan amter, kommuner og nævn skal anvende midlerne. Hvis de er det, vil det i hvert fald være et overraskende brud med SF's hidtidige politik. Derfor tillader jeg mig, hvis jeg ikke bliver modsagt, at fortolke det sådan, at handlingsplanen ikke resulterer i bindende retningslinjer.

Det tredje punkt drejer sig om ændringsforslagene nr. 3, 8 og 10. Af den måde, ændringsforslagene med tilhørende bemærkninger er udformet på, kunne man få det indtryk, at forslagsstillerne faktisk accepterede, at løntilskudsmidler, beskæftigelsesprojektmidler for unge og § 97 a-midler blev slået sammen som ét bloktilskud, og at de derudover gav nogle bindinger om anvendelsen af § 97 a. Sådan havde jeg forstået det. Det er grunden til, at jeg i svaret på det udvalgs spørgsmål, der drejede sig om forslagen, siger, at i så tilfælde er lovforslagene overflødige. Nu forstod jeg på både fru Lone Møllers og hr. Aage Frandsens bemærkninger, at det faktisk tilsyneladende ikke er det, der er meningen. Jeg er bange for, at vi så bliver nødt til at bede om, at der bliver fornyet udvalgsarbejde, sådan at der kan laves nogle andre ændringsforslag. For hvis man vil opnå det, som stod i erklæringen i betænkningens bidraget, som er anderledes end det, der står i ændringsforslagene med tilhørende bemærkninger, er jeg bange for, at vi er nødsaget til at bede om at få lavet nogle andre lovændringer, som så i

givet fald skal forberedes, således at de kan vedtages ved tredje behandling. Jeg mener ikke, at de ændringsforslag, der foreligger på nuværende tidspunkt, giver det resultat, som forslagsstillerne mener de skal give. Jeg mener, at de kunne forstås på den måde, som jeg sagde, nemlig at der var ét bloktilskud, men så var der nogle bindinger på, at bloktilskuddet skulle kunne anvendes til de sædvanlige § 97 a-foranstaltninger og -persongrupper. Hvis det ikke er tilfældet, når man siger, at man ikke vil have ét fælles bloktilskud, tror jeg, der er behov for fornyet udvalgsarbejde.

Hvis det er tilfældet, synes jeg, at det er udtryk for en beklagelig mangel på tillid i Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF til amternes og kommunernes mulighed for at lave en lokal beskæftigelsesindsats. I så tilfælde siger S, SF og Det Radikale Venstre til landets amter og kommuner og til landets arbejdsmarkedsnævn: Vi ikke har tillid til, at I er i stand til selv at vælge de foranstaltninger, som bedst egner sig til at løse problemerne i jeres område. Vi mener, at det skal være Folketinget, der stadig væk skal fastlægge bindende retningslinjer for § 97 a-foranstaltninger til bestemte persongrupper og for de andre foranstaltninger til bestemte persongrupper.

Så synes jeg, det skal stå klart, at den tillid til det regionale niveau, som der ellers blev talt så meget om ved førstebehandlingen både fra Det Radikale Venstres og SF's side, gjaldt altså ikke for alvor, da de tre partier skulle udforme ændringsforslag. Det budskab synes jeg skal stå lysende klart til vore amter og vore kommuner og vore arbejdsmarkedsnævn.

Lone Møller (S):

Det går lidt stærkt, og arbejdsministeren har formentlig også gjort stor brug af sine embedsfolk. Det kniber lidt for mig at følge med, men jeg skal forsøge at svare på det, jeg kan.

Jeg mener nu ikke, at det er så svært at forstå det ændringsforslag, vi har stillet om § 97 a-midlerne. Vi foreslår, at der i § 23 b, stk. 1, 2. pkt., tilføjes efter »jf. kapitel 8 a« ordene: »og til beskæftigelsesforanstaltninger i henhold til § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring«.

Vi vil altså have det tilføjet loven, indtil vi har fået sikkerhed for, når vi slår samtlige puljer sammen, at de, der på nuværende tidspunkt